

Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC)

Vybraná stanoviska MŽP k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. za I.pololetí roku 2008

Odbor integrované prevence a IRZ
Oddělení IPPC

Ministerstvo životního prostředí

Praha, srpen 2008

Úvod

Oddělení IPPC v rámci své metodické činnosti na úseku integrované prevence zpracovává stanoviska k jednotlivým kategoriím přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. (zákon o integrované prevenci). Stanoviska jsou následně poskytována všem relevantním subjektům v rámci IPPC.

Pro přehled, která stěžejní stanoviska byla vytvořena za I. pololetí roku 2008, byl zpracován předkládaný dokument.

Oddělení IPPC upozorňuje, že se každé zařízení musí posuzovat individuálně, a proto nelze uvedený materiál považovat za vyčerpávající (nejsou uváděna stanoviska pro všechny kategorie). V případě pochybností je provozovatel zařízení povinen obrátit se na příslušný krajský úřad nebo ministerstvo životního prostředí.

Materiál je rozdělen podle kategorií činností tak, jak je uvádí příloha č. 1 zákona o integrované prevenci. Některé kategorie činností neobsahují žádné stanovisko, neboť pro ně nebylo v I. pololetí roku 2008 zpracováno. Stanoviska jsou zaměřena na popis technologií, kapacit a výrobních procesů. Nejsou uváděna jména firem, vstupních surovin či produktů.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 1 – Energetika

- 1.1. *Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.*
- 1.2. *Rafinerie minerálních olejů a plynu.*
- 1.3. *Koksovací pece.*
- 1.4. *Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.*

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 2 – Výroba a zpracování kovů

- 2.1. *Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy).*
- 2.2. *Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lité, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.*
- 2.3. *Zařízení na zpracování železných kovů*
 - a) *válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,*
 - b) *kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde spotřeba tepelné energie je větší než 20 MW,*
 - c) *nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.*
- 2.4. *Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně*
- 2.5. *Zařízení*
 - a) *na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,*
 - b) *na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů,*
- 2.6. *Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 95082/ENV/08 ze dne 1. 2. 2008

Nové zařízení – technologická linka je součástí výroby anizotropních křemíkových ocelí. Provozovanou činností je odmaštění pásu po válcování za studena. Válcovací emulze je odstraňována ve dvou krocích: alkalickém odmaštění a elektrolytickém odmaštění. Následně navazuje oboustranné nanesení roztoku termoizolace (vodní roztok oxidu hořečnatého), sušení, svinutí a příčné dělení pásu do svitků. Alkalické odmašťování spočívá v aplikaci roztoku hydroxidu sodného a uhličitanu sodného za teploty 70 – 80°C. Principem elektrolytické odmašťování je vystavení pásu působení alkalického činidla a elektrického proudu v nádrži. Při procesech v nádrži dochází k vývoji plynů, které odstraňují zbytek emulze z ošetřovaného povrchu.

V popsaném případě připadá do úvahy zařazení pod kategorii 2.6. *Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³* přílohy č. 1 zákona. Za elektrolytické nebo chemické postupy se považují ty, ve kterých dochází k chemické nebo elektrolytické reakci s povrchem plastů a kovů. Lázně, ve kterých nedochází k reakcím znění kategorie 2.6. nenaplňují (jedná se zejména o oplachové lázně).

Proces alkalického odmašťování, u kterého dochází k aplikaci alkalického odmašťovacího roztoku, se nezapočítává do celkového objemu lázní v případě, že při něm nedochází k chemické reakci. Elektrolytické odmašťování naplňuje znění kategorie 2.6. a objem (projektovaný) příslušných nádrží je nutné přičítat do celkového objemu pracovních lázní. V případě, že v součtu s projektovanou kapacitou dalších pracovních lázní v předmětném zařízení dojde k překročení prahové hodnoty 30 m³ vzniká provozovateli povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 31493/ENV/08 ze dne 10. 6. 2008

Předmětem společnosti je výroba a následná povrchová úprava kovových výrobků nebo jejich částí se zaměřením na automobilový a spotřební průmysl. V současné době je v areálu společnosti instalována stávající linka katarézního lakování 1 (linka katarézního lakování 1 dle tvrzení provozovatele sama o sobě nespadá pod působnost zákona o integrované prevence), která bude po odzkoušení nové linky katarézního lakování 2 odstavena a veškerá výroba, která na ní v současné době probíhá, bude převedena na novou linku katarézního lakování 2. Nová lakovací linka bude disponovat větší kapacitou z pohledu nalakované plochy a celkovou nižší

spotřebou organických rozpouštědel. Záměrem společnosti je zbudování a provoz nové kataforézní lakovací linky 2 ve svém areálu ve stávajících halách a tím nahrazení stávající kataforézní lakovací linky 1. Lakovací linka 2 se skládá ze tří hlavních sekcí, kterými jsou předúprava povrchů, fosfatizace a vlastní kataforézní lakování včetně vypalovací pece.

Pro povrchovou úpravu mohou být relevantní následující kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Pokud objem lázní přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6. (30 m³), pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Dle stanoviska OPVI MŽP se do celkového objemu lázní započítávají pouze lázně s chemickými činidly, vany s oplachovými vodami se do celkového objemu nezapočítávají.

Dle získaných informací jsou objemy technologických van následující:

- sekce fosfatizace 12,35 m³, z toho: • aktivace 1,65 m³
 - zinečnaté fosfátování 8,5 m³
 - pasivace 2,2 m³
- sekce kataforézního lakování 24 m³.

V daném případě se jedná o jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci a v rámci celé technologie kataforézního nanášení barvy se objemy jednotlivých aktivních van sčítají. Prahová hodnota 30 m³ je v daném případě překročena, a proto daná technologie spadá pod kategorii 2.6. zákona o integrované prevenci.

Dle příloženého odborného posudku je celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel (v nové lakovací lince 2) 1900 kg/rok. Je zřejmé, že prahová hodnota 200 t/rok není překročena, a proto daná technologie nespadá pod kategorii 6.7. zákona o integrované prevenci.

Nová linka kataforézního lakování 2 je již instalována. Dle informací získaných od provozovatele není stavební povolení potřebné, a tudíž nebylo ze strany provozovatele požádáno o vydání stavebního povolení, protože nebyl učiněn zásah do stavebních konstrukcí a k montáži linky kataforézního lakování 2 bylo využito prostor ve výrobní hale, kde byly odstraněny staré technologie povrchových úprav. Dne 29. dubna 2008 podal provozovatel na krajském úřadě žádost o povolení k uvedení středního zdroje znečišťování ovzduší do zkušebního provozu. O vydání integrovaného povolení nebylo dosud požádáno. V § 53 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, je obsažen výčet rozhodnutí a opatření, která se nevydávají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci. V tomto výčtu je uvedeno i rozhodnutí podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší, kterým se povoluje uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o zařízení podléhající integrovanému povolení, nelze vydat rozhodnutí podle uvedeného ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Krajský úřad tedy nemůže postupovat jinak, než žádost provozovatele o povolení k uvedení předmětného zařízení do zkušebního provozu zamítnout.

Na nová zařízení se již od nabytí účinnosti zákona o integrované prevenci bez výjimky vztahuje § 16 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, podle kterého provozovatel nesmí bez platného integrovaného povolení zařízení provozovat. Zákon o integrované prevenci v tomto ohledu nijak nerozlišuje mezi zkušebním a trvalým provozem. Dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona o integrované prevenci je povinnost provozovatele disponovat integrovaným povolením před uvedením zařízení do provozu, byť by se jednalo o provoz zkušební, vztahena i na zařízení, v jejichž případě provozovatel požádal o vydání stavebního povolení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto data nebylo stavební povolení vydáno. Na základě výše uvedeného konstatujeme, že provozovatel zařízení musí před uvedením nové kataforézní lakovací linky 2 do zkušebního provozu získat pravomocné integrované povolení.

Pokud by došlo k souběžnému provozu obou linek, tedy k situaci, kdy by linka kataforézního lakování 2 byla ve zkušebním provozu a současně by ještě byla provozována i stávající linka kataforézního lakování 1, jednalo by se o jedno zařízení dle ustanovení § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „*stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím*

přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Dále je důležité znění poznámky k příloze č. 1 daného zákona, ve které je uvedeno: „*jestliže tentýž provozovatel zařízení provozuje více zařízení ve stejném místě, která spadají pod totéž označení podle uvedeného výčtu kategorií zařízení, pak se prahové hodnoty z těchto zařízení sčítají“.* Technologické jednotky lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrovaného prevenci, pokud se nachází v jednom provozním areálu, mají společného provozovatele a jsou vzájemně propojeny. Pro účely zařazení pod působnost zákona se v případě více technologických jednotek, které spadají do stejné kategorie, jsou provozovány jedním provozovatelem a nacházejí se v jednom místě, projektované kapacity sčítají. Provozovatel by tedy musel v žádosti o vydání integrovaného povolení vymezit zařízení uvedeným způsobem.

Nová kataforézní lakovací linka 2 spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovatel zařízení má povinnost získat integrované povolení před uvedením zařízení do zkušebního provozu. V rámci řízení o vydání integrovaného povolení musí být zohledněno správné vymezení zařízení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 40949/ENV/08 ze dne 27. 6. 2008

Integrované povolení je vydané pro lakovny karoserií a jsou jím povoleny činnosti dle kategorie 2.6. a 6.7. zákona o integrované prevenci. Integrované povolení je vydáno k provozování zařízení pro kompletní povrchovou úpravu karoserií osobních automobilů. V sortimentu nátěrových hmot (polyuretanové laky, jednosložkové rozpouštědlové laky na bázi pryskyřic, dvousložkové rozpouštědlové laky na bázi pryskyřic, nátěrové hmoty na bázi vodou rozpustných syntetických pryskyřic; barvy na probrusy – reaktivní plniče, nátěr KTL – dvousložkový epoxidový) se používají následné prekurzory, po jejichž smísení dochází k chemické reakci za vzniku nových látek. Celkové roční množství takto vzniklých látek uvedené v Protokolu je cca 2000 tun. Předmětem dotazu bylo, zda jsou chemické procesy probíhající při lakování v daném zařízení klasifikovány jako průmyslová činnost dle kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

V technologii dochází rovněž k chemickému vytvrzování: povlak, který je již obvykle zpevněn fyzikálním sušením, je poté vytvrzován chemickou reakcí. Reakce probíhá při vyšších teplotách, a je tedy nutné dodat teplo. A dále dochází k vytvrzování reakčním sušením: dvě nebo více reaktivních složek jsou smíšené v daném poměru před nebo během použití a tyto složky vytváří pevný povlak chemickou reakcí. Systémy mohou být s nebo bez rozpouštědla. Reakce obvykle začíná už při pokojové teplotě.

Zmiňované kategorie činností jsou v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci definovány následovně:

- kategorie 2.6. - *zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³,*
- kategorie 6.7. - *zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok,*
- kategorie 4.1.h) - *chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy)“.* Podmínkou pro zařazení výroby pod kategorií 4 je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorií 4 není uvedena žádná prahová hodnota. Produkty uvedené v závorce (syntetická vlákna na bázi polymerů a vlákna na bázi celulózy) mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet.

V procesech řazených do kategorií 2.6. a 6.7. (např. vlivem smísení komponent používaných nátěrových hmot) může docházet k chemické nebo elektrochemické reakci. Jedná se ovšem o činnosti spojené s povrchovou úpravou dle kategorie 2.6. a 6.7. Chemické reakce jsou součástí některých činností uvedených v příloze zákona, avšak nejedná se vždy o výrobu základních organických látek v průmyslovém měřítku. Je nutno rozlišovat zařízení na aplikaci látek za účelem povrchové úpravy finálního výrobku a zařízení na výrobu finálního produktu pomocí chemických procesů.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (dále „BREF“) pro kategorií 6.7. („Povrchové úpravy používající organická rozpouštědla“) obsahuje specifickou kapitolu týkající se povrchové úpravy automobilů. Jsou v ní mimo jiné popsány i chemické procesy probíhající při sušení a vytvrzování (bod 6.2.4.2.7. – „Sušení a vytvrzování“). Tento aspekt nasvědčuje tomu, že příslušné chemické procesy jsou považovány za

součástí činností řazených do kategorie 6.7. Procesy probíhající při lakování v daném zařízení jsou dostatečně ošetřeny v kategoriích 2.6. a 6.7., pro které má provozovatel integrované povolení již vydáno.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 3 - Zpracování nerostů

- 3.1. *Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.*
- 3.2. *Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.*
- 3.3. *Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.*
- 3.4. *Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.*
- 3.5. *Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 37423/ENV/08 ze dne 27. 6. 2008

Společnost vyrábí brousící nástroje pojené keramickým pojivem, které jsou vypalovány ve dvou pecích - pokloповé a tunelové. Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 3.5. přílohy č. 1 („Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.“), přičemž uvedené příklady výrobků nelze pokládat za jejich konečný výčet. Aby uvedené pece mohly být zařazeny do výše zmíněné kategorie, musí splňovat obě podmínky současně (tj. kapacita větší než 4 m³ a hustota vsázky větší než 300 kg/m³). Při používání více druhů pecí se vzhledem k objektivitě výpočtů posuzuje každý typ samostatně a hustota vsázky se neprůměruje. Při výpočtu kapacity pece nelze brát v úvahu neefektivní prostor pece, ale pouze žárové pásmo pece. Shodně se postupuje i při určování hustoty vsázky.

Dle technické dokumentace výrobce pokloповé pece jsou rozměry žárového pásma pece 7,51 m x 4,388 m x 2,4 m, tj. 79,0893 m³. Hustota vsázky činí 16 500 kg : 79, 0893 m³ = 208,625 kg/m³. Vzhledem ke specifčnosti výroby je možná vsázka max. 11,5 tun/cyklus (4 až 5 dní). Výrobní kapacita tunelové pece je nastavena na 2,88 t/den, hustota vsázky činí 272,7 kg/m³ a kapacita je 79 m³.

Z výše uvedeného vyplývá, že nejsou naplněny podmínky pro zařazení zařízení do kategorie 3.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Dané zařízení nespadá do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 4 - Chemický průmysl

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

- 4.1. *Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou*
 - a) *jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),*
 - b) *kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,*
 - c) *organické sloučeniny síry,*
 - d) *organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,*
 - e) *organické sloučeniny fosforu,*
 - f) *halogenderiváty uhlovodíků,*
 - g) *organokovové sloučeniny,*
 - h) *základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),*

- i) **syntetické kaučuky,**
- j) **barviva a pigmenty,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 14554/ENV/08 ze dne 19. 2. 2008

Hlavní činností firmy je vývoj a výroba inkoustu pro různé druhy digitálních tiskáren. Hlavní výrobní činnosti jsou následující. Výzkum a vývoj je založen na tvorbě a zkoumání vlastností nových vzorků inkoustů a úpravě jejich parametrů na požadovanou hodnotu. Jednotlivé vzorky se dále vyzkouší na stroji, pro který jsou určeny a pokud je jejich kvalita na vyhovující úrovni postupně se zavádí do výroby. Samotná výroba se uskutečňuje ve výrobní hale a spočívá v míchání různých druhů organických rozpouštědel s pigmenty jednotlivých barev v čase, teplotě a poměru zjištěných v laboratoři v uzavřených tlakových nádobách o objemu 415 litrů pomocí dispergačních míchadel. Po dostatečném promíchání se výrobek v tomto stádiu upravuje pomocí filtrace a stáčí se do plastových nádob požadovaného objemu pro lepší manipulaci a skladování.

Pro zařízení na výrobu inkoustu může být relevantní kategorie 4.1.j), která je definovaná jako: „*Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou barviva a pigmenty*“. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Produkt musí vznikat chemickou reakcí. Chemickou reakcí je míněn proces, při kterém dochází ke změnám ve složení a struktuře látek. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota. Dle informací získaných od provozovatele nedochází při zpracování aktivních látek k chemické reakci a zařízení tak nenaplnuje kritérium pro zařazení do kategorie průmyslových činností uvedených v kategorii 4.1.j). Zařízení na výrobu inkoustů nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovatel tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

- k) **povrchově aktivní látky.**

4.2. **Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:**

- a) **plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 26241/ENV/08 ze dne 17. 4. 2008

Plánovaným předmětem společnosti je rozvoj výroby vyvíječe plynu (gas generantu) pro výrobu inflátorů. Gas generant je chemická látka (mechanická směs paliv a oxidovadel), jejíž hořením vzniká dusík, oxid uhličitý a voda. Těchto zplodin hoření se využívá v inflátorech a slouží k nafukování vaků airbagů v automobilech.

Pro výše uvedený záměr by mohla být relevantní kategorie 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, která definuje ve svých jednotlivých podkategoriích specifické typy chemických výrob. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Produkt musí vznikat chemickou reakcí. Chemickou reakcí je míněn proces, při kterém dochází ke změnám ve složení a struktuře látek, dochází ke změně chemických vazeb (zanikají původní a vznikají nové chemické vazby). Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Výroba gas generantu a následná výroba inflátorů probíhá dvoufázově. První fází je příprava granulátu gas generantu. Vstupními látkami pro danou výrobu jsou guanidinnitrát (palivová složka), dusičnan strontnatý (oxidovadlo), dusičnan měďnatý (oxidovadlo) a pomocnými látkami jsou grafit, jíl a polymer. Z těchto látek se v mísící kádli připraví suspenze ve vodě, která se pomocí čerpadla nastříkuje do granulárního bubnu, do kterého je protiproudě přiváděn horký vzduch, který odpaří vodu a vytvoří granulky gas generantu. Dle informací od provozovatele nedochází mezi vstupními látkami k reakci, látky se ve vodě pouze vzájemně promísí. Granulát vypadává z granulárního bubnu přímo do mezioperačních obalů. Granulát gas generantu slouží jako polotovar pro další výroby (výroba trubiček a tablet gas generantu). Druhou fází je příprava trubiček gas generantu na extrudačním lisu. Do extrudačního lisu je pomocí automatické váhy dávkován granulát gas generantu, společně s polymerem a vodným roztokem ethanolu. Ve šneku extrudačního lisu se tyto látky promísí a vytvoří se těstovitá konzistence gas generantu. Dle informací od provozovatele dochází i zde pouze k mechanickému smíchání bez chemické reakce. Šnek lisu vytlačuje gas generant přes výustek do nekonečného vlákna, které je na rotační řezače kráceno na jednotlivé krátké trubičky. Tyto trubičky se rozkládají na sušící lísky a suší v sušárně, kde se zbavují vody a ethanolu. Vysušený produkt se balí do přepravních obalů a odesílá přímo odběratelům nebo se na místě plní do inflátoru, je plánována též linka na plnění inflátoru. Celková kapacita linky je plánována na 1600 t/rok granulátu gas generantu a 1400 t/rok trubiček gas generantu.

Výše uvedený výrobní postup je tvořen pouze fyzikálními pochody (míchání) a nebude docházet k chemické reakci. Výroba tak nenaplní kritérium pro zařazení do kategorie průmyslových činností uvedených v kategorii 4. Popsaný rozvoj výroby vyvíječe plynů pro výrobu inflátorů plánovaný nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

- b) *kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,*
- c) *zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,*

Dopis OPVI MŽP č.j. 93498/ENV/08 ze dne 17. 1. 2008

Změna záměru „Rozšíření sanačních technologií neutralizační a dekontaminační stanice NDS 10 pro zneškodňování odčerpávaných kontaminovaných cenomanských roztoků“ spočívá v doplnění technologie o konečnou úpravu roztoku vzniklého čištěním (slivu) před jeho vtlačení do hydrobariéry, vyluhovacích polí, případně vypouštěním do vodoteče. Konečná úprava slivu spočívá v separaci amonného iontu stripováním parou. Vedlejší produkt sanace - - získaná 25 % čpavková voda - bude z části využívána v rámci stávajících sanačních technologií a přebytky budou nabízeny na trhu chemikálií k odprodeji.

V rámci záměru a jeho navrhované změně se bude jednat o nakládání s přírodními zdroji ionizujícího záření a pro záměr bude nutné od SÚJB získat povolení provozu pracoviště III. kategorie. (Pracovištěm III. kategorie je podle ustanovení § 14 písm. f) vyhlášky č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně pracoviště pro těžbu a zpracování uranové rudy zahrnující těžbu, úpravu, nakládání s koncentrátem, provoz dekontaminačních stanic, shromažďování produktů hornické činnosti na odvalech a v kalových polích). Dále bude nutné s ohledem na znění ustanovení § 57 odst. 2 vyhlášky o radiační ochraně podat žádost k povolení uvolňování radionuklidů do životního prostředí (nebo pokud bude využit některý stávající vypouštěcí profil tak požádat o změnu stávajícího rozhodnutí), protože uvolňovací úrovně (kdy lze do životního prostředí uvolňovat bez předchozího povolení úřadu) podle odst. 1 § 57 vyhl. 307/2002 Sb. se nevztahují na uvádění radionuklidů do životního prostředí, které není odůvodněno přínosem podle § 4 odst. 2 zákona. Uvolňovací úrovně se nevztahují také na uvádění radionuklidů do životního prostředí z jaderných zařízení, z těžby a úpravy uranových rud, uranové rudy, z pracovišť, kde může dojít k významnému zvýšení ozáření z přírodních zdrojů, ani na použití kameniva z odvalů uranových dolů.

Pro technologii může být relevantní kategorie 4. *Chemický průmysl – 4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických látek, jako jsou 4.2. c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný.* Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. „Chemickým procesem“ se rozumí přeměna pomocí chemické reakce.

Stripování je separační metoda, při které se uplatňuje difúze. Difúze amoniaku (samovolný přechod amoniaku) probíhá v důsledku rozdílné koncentrace amoniaku v roztoku a v páře. Z uvedeného vyplývá, že není naplněna dílce kategorie 4. Chemický průmysl.

Dále je třeba v případě zařízení tohoto typu zohlednit negativní vymezení v § 1 odst. 3 písm. a) a b) zákona o integrované prevenci, ve kterém je uvedeno, že zákon o integrované prevenci se nevztahuje na znečištění způsobené vniknutím radioaktivních látek do životního prostředí a vypouštění radioaktivních látek do životního prostředí a emisní limity stanovené pro tyto látky podle zvláštního právního předpisu, s odkazem na speciální právní úpravu zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon komplexně upravuje nakládání s radioaktivním materiálem, a to ve speciálním režimu, který tato oblast vyžaduje.

Záměr „Rozšíření sanačních technologií – neutralizační a dekontaminační stanice NDS 10 pro zneškodňování odčerpávaných kontaminovaných roztoků“, po změně spočívající v doplnění technologie o koncovou technologii úpravy slivu stripováním parou, nespadá do působnosti zákona o integrované prevenci.

- d) *solí, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitán draselný, uhličitán sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,*
- e) *nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.*

4.3. Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).

4.4. Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.

Dopis OPVI MŽP č.j. 10221/ENV/08 ze dne 22. 2. 2008

Předmětem plánovaného záměru je výroba přípravků stavební chemie. Záměrem nové akce je vybudování technologického zařízení pro výrobu přípravků stavební chemie na ochranu dřevěných konstrukcí balených do maloobchodních a prodejních obalů o celkové výrobní kapacitě 950 t/rok včetně balení do maloobchodních prodejních obalů.

Pro výše uvedený záměr by mohla být relevantní kategorie 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, která definuje ve svých jednotlivých podkategoriích specifické typy chemických výrob. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Produkt musí vznikat chemickou reakcí. Chemickou reakcí je míněn proces, při kterém dochází ke změnám ve složení a struktuře látek. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Technologie výroby přípravků stavební chemie bude spočívat ve skladování a homogenizaci (míchání) chemických látek dle výrobního reglementu a jejich stáčení do obalů pro maloobchodní. Produkty (Dřevosan, Dřevosan – profi, Dřevosan – krov, Dřevosan – plus, Dřevosan – likvid, Dřevosan – pyro, Dřevosan ACQ, Mech –stop) budou v obecné charakteristice chemické přípravy určené zejména pro impregnaci dřevěných konstrukcí v pozemním stavitelství, jako ochrana proti dřevokaznému hmyzu, houbám a plísním. Výroba přípravků stavební chemie na ochranu stavebního dřeva je založena na směšování kyseliny borité s monoethanolaminem ve vodném roztoku. Přidáním dalších chemických látek v poměrech dle příslušného reglementu budou vyráběny různé typy produktů pro speciální použití.

Popsaná výroba přípravků stavební chemie, založená na rozpouštění kyseliny borité v kapalinách ředitelných vodou a přimíchávání dalších surovin, spadá svým použitím mezi biocidní přípravky (kategorie 4.4. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci). Dle informací získaných od provozovatele bude výrobní postup tvořen pouze fyzikálními pochody (rozpouštění, ředění, míchání) a nebude docházet k chemické reakci. Záměr tak nenaplnuje kritérium pro zařazení do kategorie průmyslových činností uvedených v kategorii 4.

Zařízení na výrobu přípravků stavební chemie nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

4.5. Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.

4.6. Chemická zařízení na výrobu výbušnin.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 5 – Nakládání s odpady

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 500/ENV/08 ze dne 15. 1. 2008

Společnost nakládá s odpadními oleji a je pro tuto činnost oprávněnou osobou dle zákona o odpadech. Oleje odebírané od původců a jiných oprávněných osob jsou skladovány. Před uskladněním se provádí jednoduché úkony, jako je např. filtrace a přečerpávání. Během skladování se jednoduchým usazováním odděluje voda obsažená v olejích. Skladování se provádí ve skladovacích nádržích o různém objemu, převážná část nádrží má objem 25 m³ a celkový skladovací objem přesahuje 100 m³. Upotřebené oleje se poté předávají dalším oprávněným osobám.

Pro zařízení je relevantní kategorie 5.1., která je definovaná jako: „Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

K dotazu, zda by se namísto pojmu „kapacita“ neměl používat pojem „výkon“ je nutné uvést následující. Při určení překročení či nepřekročení prahové hodnoty 10 t denně se bere v úvahu, s jakým maximálním množstvím odpadních olejů je možné celkem v zařízení nakládat jakýkoliv den. Nejedná se tedy o průměrnou hodnotu za den ani o výkon.

V zařízení je nakládáno s odpadními oleji a je technologicky možné jednorázově přijmout více než 10 t odpadních olejů v jednom dni. Dané zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22493/ENV/08 ze dne 11. 4. 2008

Společnost si pronajala část dekontaminační plochy, pro kterou již bylo vydáno integrované povolení. Nový provozovatel plánuje dekontaminovat nebezpečné odpady v maximálním množství 3 600 tun za rok. Provoz zařízení bude diskontinuální a bude spočívat v nepravidelném příjmu jednotlivých uzavřených šarží v jednom nebo více návozech.

Pro zařízení je relevantní kategorie 5.1., která je definovaná jako: „*Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně*“.

V zařízení budou odstraňovány nebezpečné odpady. Množství nebezpečných odpadů v jedné navážce přesáhne 10 t. Při určování, zda kapacita zařízení přesahuje prahovou hodnotu 10 t denně, se bere v úvahu, jaké je maximální množství nebezpečného odpadu, se kterým je možné nakládat jakýkoliv den. Z hlediska určování kapacity zařízení tedy nemá žádný význam stanovení průměrného denního množství odpadu, se kterým je nakládáno, za určité časové období.

Pokud bude společnost odstraňovat více než 10 tun odpadů jakýkoliv den, bude spadat do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovateli vznikne povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 24515/ENV/08 ze dne 23. 5. 2008

Plánovaná zařízení (sklad odpadů a zařízení na úpravu odpadů) budou umístěna v areálu, které je provozováno na základě již vydaného integrovaného povolení. Tato společnost pronajímá část svých pozemků v daném areálu žadateli k realizaci jeho záměru.

Pro zařízení mohou být relevantní kategorie 5.1. „*Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně*“, a kategorie 5.3. „*Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně*“.

I. Sklad odpadů

Zařízení bude sloužit pro sběr, výkup, shromažďování a skladování nebezpečného a ostatního odpadu. Kapacitně bude sklad projektován pro skladování maximálně 15 000 tun odpadů za rok. Maximální okamžité množství skladovaných odpadů bude činit 300 t pro nebezpečné odpady a 300 tun pro ostatní odpady. Po nashromáždění určitého množství jednotlivých druhů odpadů budou odpady kategorie nebezpečný z předmětného zařízení vyskladňovány a předávány do jiných externích zařízení pro nakládání s nebezpečnými odpady (sklárky, spalovny a jiná zpracovatelská zařízení). Bude se jednat jak o zařízení provozovaná žadatelem, která mají vlastní integrované povolení nebo souhlas k provozování, tak o zařízení provozovaná jinými provozovateli. Ostatní odpady budou z daného zařízení vyskladňovány a předávány do jiných externích zařízení pro nakládání s odpady (sklárky, spalovny, recyklační linky a jiná zpracovatelská zařízení), a to jak do zařízení provozovaných žadatelem, která mají vlastní integrované povolení nebo souhlas k provozování, tak do zařízení provozovaných jinými provozovateli.

Podle § 4 písm. l) zákona o odpadech se pro účely tohoto zákona pod pojmem „využívání odpadů“ rozumí činnosti uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu. V této příloze jsou definovány jednotlivé způsoby využívání odpadů pod kódy R1 až R13. Ve vztahu ke skladu odpadů je relevantní způsob využívání odpadů podle kódu R 13 „Skladování materiálů před aplikací některého z postupů uvedených pro označení R1 až R12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem). V § 4 písm. o) zákona o odpadech je stanoveno, že pod pojmem „odstraňování odpadů“ se rozumí činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. V této příloze jsou jednotlivé způsoby odstraňování odpadů označeny kódy D1 až D15. Předmětného skladu odpadů se týká způsob odstraňování odpadů podle kódu D15 „Skladování odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku odpadu před shromážděním potřebného množství).“

Z výše uvedeného vyplývá, že skladování odpadů v předmětném skladu odpadů, v jehož případě se nejedná o dočasné skladování na místě vzniku odpadu před sběrem, je způsobem využívání a odstraňování odpadů podle kódu R 13 resp. D 15. Při řešení otázky, zda je daný sklad zařízením na využívání a odstraňování odpadů a při splnění ostatních podmínek tak vyžaduje integrované povolení, je však nutno vzít v úvahu i další ustanovení zákona o odpadech a právních předpisů k jeho provedení. Především § 14 odst. 1 zákona o odpadech, podle kterého lze zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem. Dále je v uvedeném ustanovení určeno, že krajský úřad musí v řízení před vydáním tohoto rozhodnutí posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí. Podle § 82 odst. 2 zákona o odpadech se souhlas podle § 14 odst. 1

tohoto zákona nevydává, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci, tj. v případech, kdy se jedná o zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů spadající do kategorie 5.1. nebo 5.3.

Skladování odpadů jako způsob využívání nebo odstraňování odpadů podle kódu R 13 resp. D 15 je vždy vázáno na následnou aplikaci některého z ostatních způsobů využívání resp. odstraňování odpadů. Nemělo by proto smysl, aby osoba oprávněná k využívání nebo odstraňování odpadů za tímto účelem provozovala pouze sklad. Pokud tedy má oprávněná osoba v úmyslu provozovat zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů, s tím, že záměr tohoto zařízení zahrnuje i sklad odpadů, do kterého budou odpady převzaté k využití nebo odstranění od jiných osob umísťovány před jejich využitím či odstraněním, bude daný sklad v řízení o udělení souhlasu k provozování zařízení podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech posuzován jako související zařízení ve smyslu tohoto ustanovení. Vydaný souhlas se potom bude vztahovat i na tento sklad. Výše uvedené obdobně platí pro případy, kdy je souhlas k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů nahrazován integrovaným povolením.

Co se týče předmětného skladu odpadů, z údajů uvedených žadatelem vyplývá, že se nejedná o součást záměru zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů. V § 4 písm. g) zákona o odpadech je pojem „skladování odpadů“ definován jako přechodné umístění odpadů, které byly soustředěny (shromážděny, sesbírány, vykoupěny) do zařízení k tomu určeného a jejich ponechání v něm. Zařízení určená ke skladování odpadů jsou vymezena ve vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů. Z této vyhlášky vyplývá, že odpady mohou být skladovány pouze na místech zřízených a schválených podle stavebního zákona a v souladu s provozním řádem podle § 7 odst. 7 dané vyhlášky. Zákon nevyklučuje, aby souhlas k provozování zařízení ke sběru a výkupu odpadů podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech zahrnoval i skladování odpadů v tomto zařízení, pokud splňuje požadavky na zařízení pro skladování odpadů podle zákona o odpadech a vyhlášky č. 383/2001 Sb.

Předmětný sklad odpadů není zařízením na využívání nebo odstraňování odpadů, a nepodléhá tedy režimu zákona o integrované prevenci.

II. Zařízení na úpravu odpadů

V zařízení bude probíhat úprava odpadů kategorie ostatní tříděním, drcením, lisováním, případně jinými technologiemi. Roční množství upravených odpadů bude činit maximálně 40 000 t. Po nashromáždění určitého množství odpadů budou odpady z daného zařízení vyskladňovány a předávány do jiných externích zařízení pro nakládání s odpady (sklárky, spalovny, kompostárny, rekultivace, recyklační linky a jiná zpracovatelská zařízení). Bude se jednat jak o externí zařízení provozovaná žadatelem, která mají vlastní integrované povolení či souhlas k provozování, tak o zařízení provozovaná jiným provozovatelem.

Vzhledem k tomu, že zákon o odpadech nerozlišuje zařízení na úpravu odpadů a úprava odpadů je uvedena v přílohách č. 3 a 4 zákona o odpadech pod kódem R 12 jako způsob využití a pod kódy D 13 a D 14 jako způsob odstraňování odpadů, je zařízení na úpravu odpadů vždy zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů. Konstatujeme, že v předmětném zařízení na úpravu odpadů má probíhat pouze úprava odpadů neklasifikovaného jako nebezpečný, a proto je vzhledem k tomuto zařízení relevantní výhradně kategorie 5.3.

Podle vymezení kategorie 5.3 v příloze I směrnice 2008/1/ES o integrované prevenci a omezení znečištění (kodifikační směrnice) spadají do této kategorie zařízení na odstraňování nikoli nebezpečného odpadu způsobem označeným kódem D8 („Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedeným pod označením D1 až D12“) nebo kódem D9 („Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)“).

Pokud je tedy dané zařízení určeno pro odstraňování odpadů podle kódů D 13 a D 14, jak vyplývá z údajů uvedených žadatelem, nepodléhá režimu zákona o integrované prevenci. K provozování tohoto zařízení je nutný souhlas podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech.

5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 24515/ENV/08 ze dne 23. 5. 2008 – viz. Kategorie 5.1

5.4. Sklárky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, kategorie 6 – Ostatní zařízení

- 6.1. **Průmyslové závody na výrobu**
- a) **buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,**
b) **papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.**
- 6.2. **Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.**
- 6.3. **Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.**
- 6.4.
- a) **jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,**
b) **zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv**
- **z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně**
- **z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),**
c) **zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).**
- 6.5. **Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.**

Dopis OPVI MŽP č.j. 92888/ENV/07 ze dne 7. 1. 2008

V bioplynové stanici by měly být anaerobně zpracovávány jako vstupní suroviny:

- chlévský hnůj – 26,3 tun/den,
- drůbeží trus – 4,6 tun/den,
- hovězí kejda, močůvka – 3,5 tun/den,
- kukuřičná siláž – 12,3 tun/den.

Dále mohou být zpracovávány drcené zemědělské produkty nižší kvality jako kukuřičný šrot, rostlinné zbytky, odpady z výroby krmiv rostlinného původu, lihovarnické výpalky, slad a jiné biologicky rozložitelné produkty rostlinného původu. Pro využití bioplynu je navržena kogenerační jednotka o elektrickém výkonu 536 kW a tepelném výkonu 622 kW. Elektrická energie bude odváděna do veřejné sítě, teplo z kogenerace bude použito pro vlastní bioplynovou stanici a vytápění objektů v sousedství zemědělského areálu.

Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1. Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Chlévský hnůj, drůbeží trus, hovězí kejda a močůvka jsou považována za statková hnojiva podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), v platném znění. Podle § 2 písm. b) se statkovým hnojivem rozumí *hnůj, hnojůvka, močůvka, kejda, sláma, jakož i jiné zbytky rostlinného původu a další vedlejší produkty vzniklé chovem hospodářských zvířat, vznikající zejména v zemědělské prvovýrobě, nejsou-li dále upravovány.* Podle § 1 odst. 1 se tento zákon vztahuje i na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, určené k použití jako suroviny k dalšímu zpracování.

V bioplynové stanici nebudou odstraňovány ani využívány konfiskáty živočišného původu ani živočišný odpad, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nebude docházet k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice bude kogenerační jednotka, kde bude spalován bioplyn a vyráběna tepelná a elektrická energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 12853/ENV/07 ze dne 25. 2. 2008

Výstavba bioplynové stanice bude mít výkon 2,83 MW_{el} a 2,938 MW_t. Zařízení na výrobu bioplynu je založeno na anaerobní fermentaci v uzavřených plynotěsných fermentorech v režimu mezofilního vyhnívání.

Provoz bioplynové stanice bude kontinuální 24 hodin denně, 365 dní v roce. Suroviny a digestát budou sváženy pouze v pracovních dnech. Vstupem do bioplynové stanice bude kukuřičná siláž a kejda. Výstupem bude digestát, který bude odvodňován na tuhý digestát a tekutou složku fugát. Obě výstupní složky budou sloužit jako zemědělské hnojivo. Vyprodukovaný bioplyn z fermentačního procesu bude spalován na kogeneračních jednotkách.

Pro předmětnou bioplynovou stanici mohou být relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1. Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Kejda je považována za statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění. Podle § 2 písm. b) se statkovým hnojivem rozumí *hnůj, hnojívka, močůvka, kejda, sláma, jakož i jiné zbytky rostlinného původu a další vedlejší produkty vzniklé chovem hospodářských zvířat, vznikající zejména v zemědělské prvovýrobě, nejsou-li dále upravovány*. Podle § 1 odst. 1 se tento zákon vztahuje i na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, určené k použití jako suroviny k dalšímu zpracování.

V bioplynové stanici nebudou odstraňovány ani využívány konfiskáty živočišného původu ani živočišný odpad, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by došlo ke změně vstupních materiálů a bylo by zpracovááno více než 10 tun vedlejších živočišných produktů nebo živočišných odpadů denně, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nebude docházet k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice budou kogenerační jednotky, kde bude spalován bioplyn a vyráběna tepelná a elektrická energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než

- a) 40 000 kusů drůbeže,
- b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo
- c) 750 kusů prasnic.

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Dopis OPVI MŽP č.j. 31493/ENV/08 ze dne 10. 6. 2008 – viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 40949/ENV/08 ze dne 27. 6. 2008 – viz. kategorie 2.6.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací.